

Den Del, som Købstæderne faar, er ikke stor, men den er dog fuldt saa stor som den, de oppebærer i Øjeblikket.

Dernæst bestemmer Lovforslagets § 37, at denne Lov skal træde i Kraft den 1. Juli 1913, og at Forslag til Revision af denne Lov skal fremsættes for Rigsdagen inden Udgangen af Aaret 1916. Hvis det imidlertid lykkes at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov med de enkelte Ændringer, jeg har antydet, anser jeg det ikke for nogen Nødvendighed, at man allerede i 1916 eller 1917 igen skal til at beskæftige sig med Automobilloven. Det kan ikke nægtes, at disse stadige Revisioner er en overordentlig stor Byrde, ikke alene for Rigsdagen, men ogsaa for Ministeriet. Det tager lang Tid i Ministeriet at udføre disse Forarbejder, at gaa alt igennem Loven vedrørende, og det lægger ogsaa i høj Grad Beslag paa Rigsdagens Tid. Jeg tror, at hvis Lovforslaget gennemføres med de Ændringer, jeg har antydet, faar vi en Automobillov, som man godt kan forsvare at blive staaende ved, indtil Ministeriet maatte finde sig foranlediget til at egen Drift at fremkomme med et nyt Forslag.

Det er ganske vist paa et noget sent Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, at dette Lovforslag kommer til det høje Ting, men jeg vil dog udtale Haabet om, at det maa lykkes at faa det gennemført i indeværende Rigsdagssamling. Det er et Lovforslag, om hvilket man kan sige, at det ikke indeholder nogen som helst Partipolitik, hvilket ogsaa Afstemningerne i Landstinget fuldt ud har bekræftet, og det er et Lovforslag, som det har sin Interesse nu at faa ført igennem, da der er gjort et stort Arbejde paa det. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Nørgaard: Dette Lovforslag er fremsat i Henhold til en Bestemmelse i Loven af 18. April 1910, hvor det er fastsat, at der skal fremlægges et saadant Lovforslag i indeværende Samling. Alle erkender, at Motorvogne er Fremtidens Køretøjer, og derfor er det rimeligt, at der stadig maa lovgives om Benyttelsen af disse. I det hele finder jeg, at der i Lovforslaget, som det foreligger fra Ministerens Haand, var betydelige Fremskridt. Lovforslaget er saa behandlet i Landstinget og er der undergaaet forskellige Ændringer. Jeg kan ikke erkende, at alle disse Ændringer er Forbedringer, men om nogle af dem vil jeg dog indrømme, at de er Forbedringer. Rammen for Motorvognes og Motorcyklers Benyt-

telse her i Landet er ved Lovforslaget betydelig udvidet, saa at de, der har anskaffet saadanne Køretøjer, vil kunne faa mere Nytte af dem end efter den gamle Lov. Lovforslaget fører altsaa Motorførselen frem til et bedre Stade end hidtil.

Der er dog forskellige Enkeltheder i Lovforslaget, som jeg kunde ønske at faa ændret. I det første Afsnit standser jeg først ved § 2, hvor der er kommet en Bestemmelse ind om, at Kørsel med syge og tilskadekomne maa finde Sted, uden at den skal rette sig efter de almindelige Anvisninger og Bestemmelser. Jeg finder, at dette er en god Bestemmelse, thi skal man i det hele have Motorkøretøjer paa Landet — her i Byen benyttes de jo i stor Udstrækning — bør de have særlig Ret til at færdes i saadanne Tilfælde, hvor de er til Hjælp for tilskadekomne og syge. I samme Paragrafs sidste Stykke er der opstillet nogle særlige Vilkaar, som de store Lastautomobiler, der af enkelte Firmaer er anskaffede, skal være underkastet. Jeg kan ikke andet end paaskønne dette, og jeg haaber, at der maa kunne paalægges dem visse pekuniære Forpligtelser, hvis det skulde vise sig, at de foraarsager Ulemper paa en eller anden Maade. I § 20 omhandles den Tilladelse, der gives almindelige Motorvogne til at færdes paa Biveje. I Øjeblikket er der faktisk en Del Motorvogne, der færdes omkring paa de almindelige Biveje. Jeg var med i det Udvalg, der behandlede den sidste Lov, som omhandlede dette Forhold, og jeg erindrer, at efter at Loven var vedtaget, kom der fra Automobilklubben forskellige Henvendelser til os med Spørgsmaal om, hvorvidt vi havde opfattet de trehjulede Motorvogne som Motorcykler, der frit kunde færdes paa Bivejene. Jeg ved, at dette aldrig har været min Tanke, og jeg sagde ogsaa til dem, der søgte mig, at jeg ikke havde den Opfattelse. Andre i Udvalget havde haft denne Opfattelse, og Resultatet blev, at Justitsministeren gav Tilladelse til, at disse Vogne maatte færdes paa Biveje og altsaa i den Henseende komme til at staa lige med Motorcyklerne. Men naar disse trehjulede Vogne maa færdes paa Bivejene, skønner jeg ikke, at der er noget til Hinder for at gaa med til den nu foreslaaede § 8. Disse trehjulede Vogne tager nemlig lige saa stor Plads som de firehjulede, og det er selvfølgelig ikke det fjerde Hjul, Hestene er bange for. Er Hestene ikke glade ved at komme omkring ved de firehjulede, vil de være ligesaa lidt glade ved at komme omkring ved de trehjulede, saa jeg kan ikke se, at man ikke godt kan